

א) עין כחולות כח, הדרה
 יאם ובמחשיל שם,
 ב) מנחות דף י"ד: (א) עין
 דבר קוד, תורה חלבי,
 ג) מנחות יח: הדרה ה,
 ד) הדרה ה, (א) שבעות
 ה) (א) (א) חוס' מנחין סכ:
 ו) (א) (א) (א) עין שבעות
 ז) (א) עין שבעות יח:
 ח) עין טקח, שבעות ד
 ט) שם י"ב

הַמִּשְׁחָה הַזֶּה

(ב) כִּשְׁמֹנֶה סֵלִי מִלֶּחֶם
זֶקֶה מִלֵּאכָה בָּסֶס וְכִי וְכִי
דִּתֵּה אֶם נִשְׁמַח (ג) שֶׁם וְכִי
בִּסְמֵךְ פִּסְקֵי אִרְי הַיְּהוּדָה
וְכִי וְכִי כִּי: (ד) רִשְׁוֹ
וְכִי וְכִי וְכִי הַיְּהוּדָה בִּי
בִּסְמֵךְ הַיְּהוּדָה: (ה) כִּי
(ו) דִּתֵּה וְכִי יִסְמַח וְכִי
נִשְׁמַח מִלֵּאכָה בָּסֶס:

וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ

יָדָה שָׂמָא אוֹ מְבֻלֵּל חֵת
מְבֻלֵּל אוֹ מְבֻלֵּל בְּרֵסָה
מְבֻלֵּל אוֹ מְבֻלֵּל שֶׁרָץ
מְבֻלֵּל (וְעֵלֶם) מְבֻלֵּל (וְעֵלֶם)
מְבֻלֵּל (וְעֵלֶם): (וְעֵלֶם: ה. ב.)
אֶל אוֹ חֲרֻדֵּת אֶלֶי מְבֻלֵּל
אֶלֶי מְבֻלֵּל מְבֻלֵּל (וְעֵלֶם) אֶל
וְעֵלֶם שֶׁרָץ עֵלֶם יָדָה
מְבֻלֵּל: (וְעֵלֶם: ה. ב.)
אֶל כִּי עַל מְבֻלֵּל אֶלֶם
לְבִל מְבֻלֵּל אֶלֶם מְבֻלֵּל
מְבֻלֵּל מְבֻלֵּל (וְעֵלֶם) אֶלֶם
מְבֻלֵּל: (וְעֵלֶם: ה. ב.)

הגהות וציורים

[illegible]

רבי שמעון פאר' בור' דעם טומאות גיטו חלל חלל וחדל כדקל
איכא למימר שכל זה הוא הטעם, והיכלך ליכא ידיעה ודאית בתחלה,
ובטומאה מקדש צעין ידיעה בתחלה ובסוף והעלם גמלים'. וז"ל
דמחייב מפרש טעמיה לקמן: ואי"ל בקיימא. בתרחי קמיימא

רבי שמעון פומר בו
בבול בשנים רבי שמעון
רבא חבא במאי עסקין
ובישעת הלילובי בשני
ובהא פלתי ת"ק סבר
דמיא ור"ש סבר סמיא
דמיא אמר מי דלד
וטבל ורדק בשני וגו'
הא לא הו' ליה ידיעה
מני רבי שמעאל היא
רבי יוחנן אמר אפילו
ספק ידועה בדיעה
והוא הדין לכל התו
יוחנן אורבין יוחנן קש
אמרין דאמרין דאמרין

לְקַח שְׂמֵאלָא דְרַב
כֵּן עָשׂוּ אֲבָל
מִעֲמָא חָבֵא גַבִּי מוֹמָא
וְהוּא מִמָּא דִּיעָה דֵּא
קֵרָא אֲבָל כְּלִל הַתּוֹרָה
הוּא דִּמְרִיבִי אֲלֵא לֵי
קְבֹל דְּר' שְׂמֵעָאֵל גַּבִּי
שְׂמֵעָאֵל אוֹמֵר * וְעֵל
וְעַל הָעָלָם מְקֻדָּשׁ אִתֵּי
דִּיה קְבֹל * וְהוֹרֵנִי *
אִשְׁתֵּי נִדָּה וְאִחֲתֵּי נִדָּה
שְׁבֵת וּיּוֹם הַכִּפּוּרִים *
רַב אֲלֵעֻזִּי מְרִיבִי
מִלֵּבָבֵהּ בִּין הַשְּׂמֻשֹּׁת

עשה למדור על מה נש
עשה אם ביהודים עשה
שרבי אליעזר מחייב
יהושע אף מאשים
דבר שהוא משם אחר
שמות שרבי אליעזר
לקלוק תאנים וליקט
וליקט שחורות דא מ
פבר בר ר' יהושע א
א"ר אליעזר א מה נפש
חייב אי אחרותו בעל
חייב אמר לו רבי א
במה חייב רבי אליעזר

בקהל צון אידעם צון אטאטא ראי, לוי יאסעב עד שימיון לטאטא ב' טאג וועט ידעס דעם ל' טאטא קא: איר יודידה ב' במחלה מפרט
אז פער דא רבי יאסעב הלל נחיון עד דבר האסור: איז. דעמפאק
מא האלטן ווען אר הממוקן, אכל אר הממפאק נאסור חייב: ב' ג'
אן דרייא איה ליה דרב נאמן האר דה דרייא ר' אליעזר פרט נאמן
דרייא ליה ליה דרב נאמן מלמאט נאמאט אסרה פורה דלא
דעמפאק בנאט פאק, אכל דרייא יאסעב דרייא נאסור טאטא ב' עד דה

אדמוקמת כדרי יעשעמא חזקמה כדרי. וז"ל על כדקך דלפא
כדרי ממש דאס בן בלא קשיא דריש לקיש דאדרי"ל
מזי למסרך חזקמה כדרי ומטעם דיעת ביה דר"ב ומוס"ה חייז דהוה
ליה דיעת ביה רבו ורבי סבר שמה דיעתה אלא הכי פריך אדמוקמת

[illegible]

בכלה תבין ^א כי אורח אליו תמאות אי אית ליה דיעה
ל קשיא אדמוקים לה כ"י שמעאל לוקמה כרבי הא
^ב לא כתי דיעה תתלה לא מתניחן היא דתנן ^ג רבי
^ד [ונעלה] (ממנו) שתי עמקים לחיב על העלם מומאה
הדך פלקד ערקד אצטנ מפרק ליה ליה ממנרא אי
כ נותר לפגנו ואכל אחד מהן ואינו יודע איה מהן אבל
הו בבית שגג באחת מהן ואינו יודע באיזו מהן שגג
עשה מלאכה בן עשמשות ואינו יודע באיזו מהן עשה
אית ^ה זכרי בוש פומר. א"ר וסי לא תחלקו על העושה
שהוא פומר ושאי אומר מקצת ^ו (ע) עשה חיוס ומקצת
קו על העושה מלאכה בתוך חיוס ואינו יודע אם כשבת
הוא על העושה ואינו יודע מעין איזו מלאכה עשה
תמאת ורבי הושע פומר א"ר יהודה פומר היה רבי
ז' ^ז שמתנו ^ח שמתנו שזורי אומרים לא תחלקו על
שהוא חייב על מה תחלקו על דבר שהוא משום ב'
חייב תמאת ורבי הושע פומר א"ר יהודה אפילו תבנו
יבנים ענבים ולוקט תאנים שהורות ולקט לבנות לבנות
יבנים תמאת ורבי ^ט הושע פומר ^י (א) פרט למתעסקי תהיית
למה ואמר ^{יא} אשר חזר ב' ארס למתעסקי: ^{יב} תניא
אי חלב אבל חייב אי נתר אבל חייב אי אשתו נדה בעל
יב אי כשבת עשה מלאכה חייב אי ביה"ע עשה מלאכה
יושע הרי הוא אומר אשר חזר ב' עד שיעוד לו
הא' בה מאי עביד ליה מיכיע ליה ^{יג} פרט למתעסק
מתעסק

ולמה קדושה דע בזה טעם, וברכי אליהו כיון שנתחנן לזכר שר פו
 יצאנו פלומהו דעני ויזכר טעמיו: ויתבין איז אים פאר בר. טולמך על
 ים יאז ונוצח חיוב למה נאמר עה: פירט **חמשת**, בישראל כיון לחסון
 ק"ל ארץ והמלכות חמשת דיימיו: כד נתחן מתי לחלק, וכלה י
 מנע ליה הדין דרשט, ולא מייתי דרכ נתחן אלף משום דלאחר הדין
 שרע יז בזה טעם אלף דרכ כד נתחן מלכות חמשת ארסו דרשט: **חמשת**

וכי ישמעאל, ועין בעולח שלמה שבאר הנדסא שלמינו (וראא חוסי' הראיש שבועה ת.
בכומר דרק הלשון נתבין לזו ובר היה לו לרשיי לומר, וכמו שמפרש הוולף: [ב' בשסכ"י,
דס במשנה איל ר"ש שזורי איכ למה נאמר ובר ור' יהודה השיב לו פרט למתעסק (מלין);
כל הדיא, ולמינו חולק הדבור ע"ס בחזי וכיה בש"ס:

$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$
$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$

יום א חיי סוף חסד שנות
 חסד י
 ב ב חיי סוף חסד שנות חסד
 ג וקדש חסד י
 דא ב חיי סוף חסד חסד י

שיטת מסובצת

[illegible]

משנת ראשונים

הא סני רבוי יסמכאל דהא
דלא סני פתחיה בפרתיה דהא
דיעה בכוין דהא דיעה דהא
חא סחוי מה נפש כנר
נכנס אל המקדש כשהוא סמא.
[ח"י מינאט, שבועות יט:]

כאן עשו ספס
בדירה, שהיו משחקין
בראשן ומרדו לו ספס
ספס דיעה הוא לפי מה
סמאנו שביל שאלו סני
הא זכר, וכך סחלן שביל
השני תנועו לו סחלן בו האחר
כך נעלם ממנו תכנס.

[ה"ר' מינאט, שבועות טז:]
אלא לר' קישא, אדמוכז
הה ברי יעבבא. לוקמה
ברבי. כיון דמגורא דמי
שכלין מיור בספק דיעה
ואסנחן לרבי דאיה ליה ספק
דיעה בדיעה, מינה ליה
דבדידה דיימא ליה לאוקמה
ואג' דלית ברדיה דבואה
ספי מדברי יעבבאל.
[חגיגה א, שבועות טז:]

הוא קמ"ל דר"י יוסטסאל נ"י
לא בני ידעיה בתחלה. וכל
היבא דאמרינן רבי יוסטסאל לא
בעי ידיעה בתחלה מהבא
קמ"ל, ואע"ג דאי משום הך
טעמא אפשר רבבי ידיעה ביה
רבו כדכרי, לא אשכחן דרדיש
הכי אלא רבי תלמוד.
[חרמב"ן, שבועות ט:]

לחייב על המלם שומאה ועל
המלם מקדש. אלמא האי
תעלם סמנו תרי דימני לחייב
על המלם שומאה ועל המלם
מקדש הוא דקא דריש ליה
ולאו אידיעה בתחילה.
[כר"י מנאש. שבועות יט:]